

лозници. Плодородието на полето и розовите градини, благоуханните и маслодайни цветове са привличали отколя работното българско население, чийто труд в старобългарско време е бил използван от българските своеглави боляри, а в турско време — от разните бееве и спахии. Карлово, както и цялата горностремска долина със Сопот и Клисура, е раждало силни български трудолюбиви работници, предприемчиви търговци и славни родолюбци.

В северозападния край на той град, който в началото на деветнадесетото столетие ще да е имал десетхилядно българско и турско население, е намерил живот великия апостол на българската свобода Васил Левски¹⁾. Чистия балкански въздух, бистрите води на водопада, благованния джъх на розата, легендарните приказки и песни за хайдушките подвизи на Средногорските и Марагидикските юнаци са дали първите впечатления и настроения, от които се наслоила родолюбивата душа на апостола.

Родителите на Левски били еснаф хора от средня ръка. Баща му се казвал Иван Кунчев, а майка му Гина, по баща Кара-Иванова. Майката по произход била от по-виден род: имала много роднини, а брат ѝ Василий бил архимандрит, настоятел на Светогорския Хилендарски манастир, по клонник от Божи гроб: и носел гръмката за тога-

¹⁾ От бедната бащина хижа на апостола днес не е останала ни следа.

